

GREENPEACE

SAYI #183

ÜZGÜNÜZ,
ENDİŞELİYİZ,
ÖFKELİYİZ!

İçindekiler

Üzgünüz, endişeliyiz, öfkeliyiz ve bu yaşananlara mecbur değiliz!

6 Şubat'ta Kahramanmaraş merkezli olarak 7.7 ve 7.6 şiddetlerinde 9 saat arayla gerçekleşen iki depremle sarsıldık. Depremi gerçekleştirdiği 10 il Doğu Anadolu Fay Hattı'nın üzerinde yer alıyor. Konunun uzmanları yıllardır bölgedeki deprem riskine dair uyarılarda bulunuyor. Tüm uyarılara rağmen öngörülen ve önlenemez bir felaket yaşandı. Çok üzgünüz.

Enkazdan başka felaketler çıkmazın!

Deprem bölgesinde alınmayan önlemler, uygulanmayan yönetmelikler sonucu ailelerini, yakınlarını kaybeden milyonlarca insan ve kırılgan ekosistemimiz bu yıkımdan doğan başka felaketlerle karşı karşıya.

Asrın felaketi: Sorunlu sistemin kaçınılmaz sonucu

Depremi üzerinden henüz birkaç gün geçmişken müdahale ve koordinasyonda yaşanan eksiklikleri örtercesine hükümet yetkilileri, medya temsilcileri hep bir ağızdan yaşadığımızın "asrın felaketi" olduğunu söylemeye başladı. Oysa felaketin boyutunu bu denli artıran deprem öncesi gerekli önlemlerin alınmaması, denetim mekanizmalarında ihlaller ve yapılan yanlışlardı.

GREENPEACE BÜLTEN

Yerel Süreli Yayın

İmtiyaz Sahibi

Greenpeace Akdeniz
Basım ve Tanıtım
Hizmetleri Ltd. Şti. adına
Ersin Tek

Genel Yayın Merkezi

Meşrutiyet Mah. Ebe Kızı Sok.
No: 16 / B28 Şişli / İstanbul
Tel: +90 212 292 76 19
Faks: +90 212 292 76 22

Genel Yayın Yönetmeni

Ersin Tek

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Sevil Turan Ceylan

Editör

Aydil Durgun
Çiğdem Özkan

Baskı

Printworld Ambalaj Etiket
San. Tic. A.Ş.

Grafik Tasarım ve Uygulama

F₂O Reklam ve Tanıtım

Dağıtım

PTT

Fotoğraflar

© Anadolu Ajansı

GREENPEACE

İÇİMİZ YANIYOR!

6 Şubat'ta Kahramanmaraş'ta meydana gelen ve Hatay, Osmaniye, Adıyaman, Gaziantep, Şanlıurfa, Diyarbakır, Malatya ve Adana başta olmak üzere çevre illerde yoğun şekilde hissedilen deprem nedeniyle büyük üzüntü içindeyiz.

Hayatını kaybedenlerin yakınlarına başsağlığı diliyor, yaralıların bir an önce sağlığına kavuşmasını ümit ediyoruz.

Türkiye'de arka arkaya meydana gelen şiddetli depremler ardında onbinlerce can kaybı, yıkım ve tarifsiz bir acı bıraktı. Kaybolan canlar ve yıkılan şehirlerle ortaya çıkan tablo korkunç, iyileşme süreci ise uzun ve zor. Bugün bir yandan yasımızı tutup diğer yandan hayatta kalanları desteklemek için bir araya gelirken, bu trajedinin asıl nedenini de tartışmak zorundayız.

Hep birlikte Türkiye'nin kaynaklarının kâr amacıyla değil, insanlara daha yaşanabilir hayatlar sunmak için kullanılmasını ve afetlere dayanıklı şehirlerin bu bakış açısıyla yeniden inşa edilmesini talep etmeliyiz.

Birlikte yaralamızı sararken daha güvenli, daha güçlü ve daha adil bir gelecek inşa etmek için harekete geçelim. Kaybedecek zamanımız yok.

Daha iyi bir gelecek için değişim ve eylem zamanı.

Üzgünüz, endişeliyiz, öfkeliyiz ve bu yaşananlara mecbur değiliz!

ÇOK ÜZGÜNÜZ

6 Şubat'ta Kahramanmaraş merkezli olarak 7.7 ve 7.6 şiddetlerinde 9 saat arayla gerçekleşen iki depremle sarsıldık. Depremi gerçekleştiği 10 il Doğu Anadolu Fay Hattı'nın üzerinde yer alıyor. Konunun uzmanları yıllardır bölgedeki deprem riskine dair uyarılarda bulunuyor. Tüm uyarılara rağmen öngörülen ve önlenemez bir felaket yaşandı. Çok üzgünüz.

Yoğun kış şartları ve yollarda oluşan hasarlar sebebiyle bölgeye ulaşımda sorunlar yaşandı. Depremler ülkesi olan Türkiye'de kritik olan ilk 24 saatte harekete geçme konusunda büyük eksiklikler görüldü. 13 milyonun yaşadığı 10 kentte yıkılan 6 bin 444 binada ilk gün arama kurtarma çalışması yapmak üzere sadece 9 bin kişilik ekip vardı. Vinç ve operatör yetersizliği de kritik saatlerde müda-

hale gücünü zayıflattı. Ülke genelinden yardıma gelmek isteyen madenci, doktor ve çeşitli gönüllülerin alanlara yönlendirilmesinde koordinasyonsuzluk had safhadaydı. Deprem bölgesinde aynı yardımlarda da yaşanan eksikliklere karşın çeşitli kentlerden vatandaşlar topladıkları kışlık giysi, ısınma, erzak, jeneratör gibi hayati ihtiyaçları belediyeler, STK'lar, kamu ve özel kurumlar aracılığıyla bölgeye gönderdi. Pek çok ülke bölgeye arama kurtarma ekibi göndererek büyük bir dayanışma örneği gösterdi. Ancak sivil inisiyatiflerle yola çıkan bu acil yardım malzemelerinin dahi koordineli şekilde ihtiyaç sahiplerine ulaştırılmadığına dair haberler basına yansıdı.

Çok üzgünüz çünkü daha erken ve koordineli müdahale edilebilseydi, belki can kayıpları azaltılabilirdi.

ENDİŞELİYİZ

Deprem yarattığı yıkım her geçen saat daha görünür hale geliyor. Çok sayıda canın yaşamını ve yaşam alanını doğrudan etkileyen bu kadar büyük bir yıkımın yaralarını sarmak ancak devletin ilgili kurumlarının üzerine düşeni eksiksiz yerine getirmesinin yanı sıra toplumsal dayanışma ile desteklenen bir süreçle mümkün olabilir. Oysa bugüne kadar izlenen tutum, yardımı ve dayanışmayı tek merkezleştiren ve bu nedenle de hantallaştıran bir yaklaşıma sahip. Canların destek alamadan geçirdikleri her an, toplumsal olarak kapanması zor bir yarayı daha da derinleştiriyor. Çok iyi biliyoruz ki bugünlerde fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak yaralarımızı sarmak için birbirimize ihtiyacımız var.

Oldukça endişeliyiz, zira gelen haberlere göre hala pek çok noktada soğuk hava koşullarına karşın barınma ve yeme-içme gibi yaşamın temel ihtiyaçları tamamen sağlanmış değil. Birçok noktada enerji ve iletişim problemleri yaşanmaya devam ediyor. İskenderun Limanı'nda yaşanan yangın gibi ikincil afet riskleri ile toplum sağlığını etkileyebilecek olası tehditler de endişemizi artırıyor. Bölgede faal olan ve planlanan yeni termik santraller ile Akkuyu Nükleer Santrali'nin yaratacağı olası riskleri düşününce endişemiz katlanıyor.

Bu kış şartlarında geçen her saat maalesef gidişatı daha da kötüleştiriyor. Acilen gerekli önlemlerin alınması ve bunların toplumla şeffaf bir biçimde paylaşılması gerekiyor.

ÖFKELİYİZ

Greenpeace olarak, ihmaller sonucunda bugünlerde yaşadığımız kayıplar için öfkeliyiz. Görünen o ki deprem yönetmeliği sadece kağıt üstünde kalmış, riskli olduğu bilinen bölgede inşaat firmalarının büyük çoğunluğu işini düzgün yapmamış, ilgili kamu kurumları gerekli denetimleri tam olarak gerçekleştirmemiş ve riskli olduğu tespit edilen binalara da yeterince müdahale edilmemiş.

Son yıllarda yetkililer her fırsatta depreme ne kadar hazırlıklı olduğumuzu dile getirmiş olsa da, görünen o ki yapıldığı iddia edilen tüm hazırlıklar bugün kaybettığımız canları korumaya yetmedi.

Yaşamın değerinin kârın gerisinde bırakıldığı rant odaklı mevcut sistemin yok ediciliği açıkça karşımızda duruyor.

Görüyoruz ki bugün binlerce canımız alınmayan tedbirler, ikinci plana atılan öncelikler ve asla uygulanmayan düzenlemeler nedeniyle yitip gidiyor.

Öfkeliyiz, çünkü bunun önlenebileceğini biliyoruz.

BU YAŞANANLARA MECBUR DEĞİLİZ

Deprem elbette doğal bir olay, onu afet haline getiren ise göz göre göre yapılan hatalar ve yanlış öncelikler. Bu nedenle bu yaşanan felaketin bir dönüm noktası olmasını istiyoruz. Dünyada bu riskle yaşamayı öğrenen toplumlar var. Türkiye neden onlardan biri olmasın? Depremden korunmanın tek gerçek yolu depreme karşı hazırlıklı ve dirençli olmaktan geçiyor. Bu hazırlık bugün yitirdiğimiz canlara karşı bizim sorumluluğumuz. Deprem riski neredeyse tüm coğrafyamızı tehdit ederken, geleceğimiz buna bağlı.

Başta depremlere ve iklim krizlerine karşı dirençli, doğaya uyumlu yaşam alanlarını sosyal ve ekolojik adalet perspektifiyle oluşturmamız gerekiyor. Yaşam alanlarımızı kâr hırsı ile ya da kısa vadeli kazanımlar ile değil, uzun vadeli planlarla onarmamız, doğayı ve yaşamı önceleyerek yeniden düşünmemiz gerekiyor. Deprem ne kadar gerçekse ona karşı alınabilecek önlemler de bir o kadar gerçek. Benzeri ya da daha büyük bir felaketi yeniden yaşamamak için bugünden başlayarak kurtarabileceğimiz her bir can için harekete geçmemiz, kentleri sosyal ve ekolojik adalet ekseninde dirençli hale getirmemiz gerekiyor!

ENKAZDAN BAŞKA FELAKETLER ÇIKMASIN!

Her fırsatta bir deprem ülkesi olduğu gerçeğinin altı çizilen Türkiye, 6 Şubat günü iki şiddetli depremle büyük bir yıkım yaşadı. Etkilediği alan ve aynı gün olması bakımından büyük bir doğa olayı olarak değerlendirilebilecek bu depremler “asrın felaketi” olarak yansıtılarak “asrın ihmaller zinciri”nin üstü örtülmeye çalışıldı. Deprem bölgesinde alınmayan önlemler, uygulanmayan yönetmelikler sonucu ailelerini, yakınlarını kaybeden milyonlarca insan ve kırılgan ekosistemimiz bu yıkımdan doğan başka felaketlerle karşı karşıya.

İnsan ve çevre sağlığı için büyük tehdit!

Deprem sonrası oluşan ve hesaplamalara göre 100-200 milyon ton arasında, bir başka deyişle Erciyes Dağı büyüklüğündeki enkaz nasıl ortadan kaldırılacak? Henüz bu sorunun cevabını bilmiyoruz. Ancak depremin üzerinden bir hafta geçmişken deprem felaketiyle sarsılan illerden Hatay’ın Samandağ ilçesinde enkazın Milleyha Kuş Cenneti’ne döküldüğünü; çevre dostlarının uyarı ve ihbarları sonucunda geri adım atıldığını biliyoruz.

Uzmanların da işaret ettiği gibi yıkılan ve yıkılacak binalar çevre ve insan sağlığına, ekolojik dengeye zarar verecek asbest gibi zehirli kimyasallar, zararı herkes tarafından bilinen plastik türevleri ve daha birçok riskli

malzemeyi içinde barındırıyor. Bu malzemelerin kontrolsüz biçimde vadiler, ovalar, tarım alanları, sulak alanlar gibi bölgelere taşınması toprağı, suyu, havayı, yani bütün bir ekosistemi ve bir bütün olarak yaşamı uzun yıllar boyunca tehlikeye atarak yeni felaketlere yol açabilir. Deprem sonrası oluşan devasa enkazın doğaya ve insana en az zarar verecek şekilde, uygun alanlarda bertaraf edilmesi gerekiyor. Aksi durumda deprem bölgesinin yıkıntıları üzerinde yükselecek yeni tehditler bizi bekliyor. Her ne kadar yetkililer bu süreci kontrol ettiklerini ve uygun şartlarda yürüteceklerini öne sürseler de ilgili makamların yanlış kararlar verebildiği, verdikleri taahhütleri yerine getirmedikleri sistemin acı bir gerçeği olarak karşımıza çıkıyor.

Enkazın içindeki zehir: Asbest, kurşun ve PCB

Deprem enkazından çıkan atıklar yıkılan binalarda kullanılan ve kansere, çeşitli hastalıklara yol açabilen asbest, kurşun, PCB gibi tehlikeli maddeleri de içeriyor. İnsan sağlığını tehlikeye atan tüm bu maddeler moloz kaldırma çalışmaları sırasında havaya ve yağışlarla da suya karışıyor. Asbestin en önemli zararı akciğerlerde görünüyor; akciğer kanseri ve akciğer zarı kanserine yol açabiliyor.

Moloz yığınlarındaki diğer riskler

Evlerde duvarları boyamak için kullanılan boyaların kurşun içermesi ciddi bir tehlike arz ediyor. Kurşun, çevreye salındıktan sonra varlığını sürdürme ve maruz kalındığında vücutta birikme özelliğine sahip.¹ Özellikle çocuklarda sinir sistemi dahil olmak üzere gelişimi etkileyerek geri dönüşü olmayan hasara yol açtığına; dolaşım sistemi, böbrekler ve üreme organları da dahil olmak üzere birçok organı etkilediğine dair önemli kanıtlar bulunuyor.

Plastik, demir, çelik ve alüminyum ve elektronik ekipman ve imalat sanayisinde kullanılan ve kalıcı olması nedeniyle son derece tehlikeli olarak nitelendirilen bir diğer madde de poliklorlu bifenil (PCB). Bu maddenin hormon sistemini bozduğu, üreme sistemini etkilediği, doğum kusuruna ve cilt lezyonlarına neden olduğu uzun

zamandır biliniyor.² Ayrıca son bilimsel araştırmalar, poliklorlu bifenilin anne sütüyle bebeğe geçtiğini de ortaya koyuyor.³ Yine bazı çalışmalar PCB'ye maruz kalmanın kanser (Hodgkin olmayan lenfoma gibi) riskini artırdığını gösteriyor. Asbest, kurşun, poliklorlu bifenil gibi tehlikeli kimyasalların yanı sıra depremzedelere sağlanan geçici barınma olanaklarının temel insani ve hijyenik ihtiyaçları karşılamaması başta salgın hastalıklar olmak üzere büyük bir halk sağlığı tehdidini de beraberinde getiriyor.⁴

Depreme dirençli kentler inşa edilmemesi nedeniyle oluşan milyonlarca ton enkazın ayrıştırılması, ortaya çıkacak atıkların döküleceği alanların çevreye ve insana zarar vermeyecek şekilde seçilmesi gerekiyor. Aksi halde hava, su, toprak ve yaşam büyük bir tehditle karşı karşıya.

Bu felaketlerin önüne geçmek için enkaz kaldırma süreci ilgili yönetmeliğe uygun olarak yürütülmeli, yönetmeliğin eksik kaldığı durumlarda her aşama insan ve doğa yararına planlanmalı.

Greenpeace; Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı'ndan enkaz kaldırma sürecini insana ve doğaya zarar vermeyecek şekilde yönetmesini, her adımı şeffaf bir şekilde paylaşmasını talep ediyor. Tüm uygulamalarda insan ve çevre sağlığı gözetilerek hareket edildiğine dair en ufak bir soru işaretine yer bırakmayacak şekilde yönetilmesi için sürecin takipçisi olacağız.

¹ http://www.cdc.gov/nceh/lead/ACCLPP/blood_lead_levels.htm

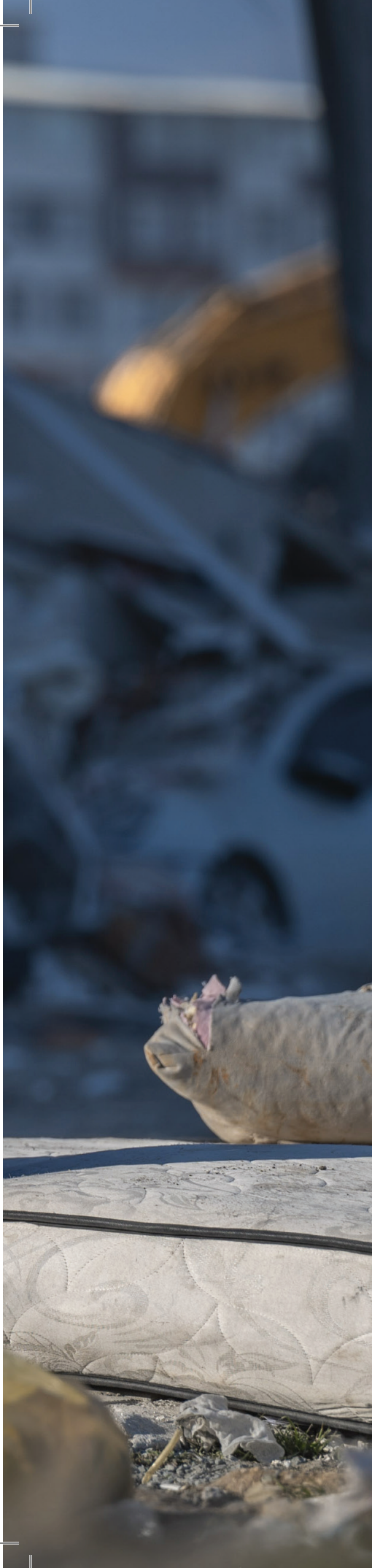
² Fernie, K., Bortolotti, G., & Smits, J. (2003). Reproductive abnormalities, teratogenicity, and developmental problems in American kestrels (*Falco sparverius*) exposed to polychlorinated biphenyls. *Journal of Toxicology and Environmental Health, Part A*, 66(22), 2089-2103.

³ Yakushiji, T., Watanabe, I., Kuwabara, K., Tanaka, R., Kashimoto, T., Kunita, N., & Hara, I. (1984). Postnatal transfer of PCBs from exposed mothers to their babies: influence of breast-feeding. *Archives of Environmental Health: An International Journal*, 39(5), 368-375.

⁴ Faroon O, Ruiz P. Polychlorinated biphenyls: New evidence from the last decade. *Toxicol Ind Health*. 2016 Nov;32(11)

ASRIN FELAKETİ: SORUNLU SİSTEMİN KAÇINILMAZ SONUCU

Depremi'nin üzerinden henüz birkaç gün geçmişken müdahale ve koordinasyonunda yaşanan eksiklikleri örtercesine hükümet yetkilileri, medya temsilcileri hep bir ağızdan yaşadığımızın "asrın felaketi" olduğunu söylemeye başladı. Oysa felaketin boyutunu bu denli artıran deprem öncesi gerekli önlemlerin alınmaması, denetim mekanizmalarında ihlaller ve yapılan yanlışlardı. Bunları takip eden bürokratik engeller de deprem sonrasında acil yardım sürecini geciktirdi.

Bu depremlere hazırlıklı olmak gerçekten mümkün değil miydi?

Türkiye'de afetlerle mücadele etmekle görevli AFAD'ın kurulmasıyla birlikte başlayan süreçte "kriz yönetimi" anlayışından "risk yönetimi" anlayışına geçildi. Bu bağlamda afet riskini azaltmaya ve müdahale sürecini planlamaya yönelik yerel ve ulusal ölçekte birçok plan hazırlandı. Tüm bu planlarda acil durum ve afetlerde başta kamu kurumları olmak üzere çok sayıda paydaşın harekete geçmesi gerektiğinin altı çizildi. Dahası depremden zarar gören illerin hemen hepsinde İl Afet Risk Azaltım Planları hazırlandı ve bu illeri bekleyen riskler ve tehditler açıkça ortaya koyuldu. Elbette AFAD'a ilave olarak çok sayıda uzman, akademisyen, bilim insanı, sivil toplum kuruluşu ve yerel yönetim de mevcut risklere dikkat çekti, riski azaltmak için çağrıda bulundu.

Ancak ne yazık ki yapılan tüm bu uyarılar ve hazırlıklar kağıt üzerinde kaldı, bizi olması öngörülen bu büyüklükteki depremlere karşı dirençli hale getirebilecek planların işaret ettiği eksikler giderilmedi, koordinasyondaki sorunlar çözülmedi, riskli yapılar onarılmadı, güçlendirilmedi ya da yıkılmadı. Hatta 2019 yılında basına yansıyan haberlere göre yaşadığımız bu felakete bizi hazırlayabilecek bir tatbikat bile gerçekleştirildi, ancak görünen o ki tüm bu çabalar binlerce binanın yıkımını ve dolayısıyla 45 binin üzerinde can kaybını önlemeye yetmedi.

"İmar affı" gerçeği

Depremlerin yıkıcı etkisini azaltmak için sağlam zeminde, sağlam yapı yapmaya yönelik alınan önlemler "imar affı" da denilen ve genellikle seçim öncesi süreçlerde devreye sokulan uygulamayla ihlal edildi. En son 2018 yılının Haziran ayında genel seçimlerden önce gerçekleştirilen imar barışından Çevre ve Şehircilik Bakanı Murat Kurum'un açıklamasına göre yaklaşık 7 milyon 400 bin kişi yararlandı. Bu uygulamayla toplanan paranın 25 milyar 592 milyon lira olduğu açıklandı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan bugün depremlerde tanınmaz hale gelen Kahramanmaraş'ta 2019'da yaptığı konuşmada 144 bin küsur vatandaşın imar affıyla rahat nefes aldığını söylemişti.

Arama kurtarma süreci

Bu coğrafyada yaşamak, afetten sonraki ilk 72 saatlik sürecin arama kurtarma açısından altın saatler olduğunu bizlere acı tecrübelerle öğretti. Olay anından itibaren görevi müdahaleyi yönlendirmek ve yönetmek olan AFAD'ın felaketin ilk anlarından itibaren gerekli koordinasyonu sağlamakta yetersiz kaldığı yönünde çok sayıda açıklama var. Her ne kadar olayın ilk gününden itibaren yetkililer, "Şu anda her yer kontrol altında ve her yere ulaşılmış durumda" dese de, bu ifadelerin o dakikalar için gerçek olamayacak kadar iyimser bir iddia olarak kaldığını söylemek mümkün.

Yıkılan ve ağır hasarlı bina sayısının çokluğu, etkilenen coğrafyanın yapısı ve genişliği kadar seferber edilen ekiplerin görece azlığı, var olan ekiplerin de doğru malzemelerle hızlı yönlendirilmemesi enkaz arama kurtarma çalışmalarını olumsuz etkiledi. Olayın ardından geçen süre sadece enkaz altındaki canlara ulaşmak için değil, kendi çabalarıyla enkaz dışına çıkmayı başaran, deprem anında kendisini sokaklara atan insanlar için de oldukça önemliydi.

Greenpeace olarak soruyoruz!

Greenpeace olarak, üzerinde yaşadığımız gezegeni paylaştığımız her bir canı savunmak ve doğaya uyumlu, sosyal açıdan adil yaşam alanları için mücadeleyi temel görevimiz sayıyor, doğaya ve yaşama karşı sorumluluğu ve hesap verebilirliği ilke ediniyoruz. Bu nedenle soruyoruz:

Barınma

Depremden sonra karşılaşılan en temel sorunlardan biri yıkılan ya da hasar alan evlerine giremeyen depremzedelerin soğuk kış koşullarında sokakta kalması oldu. Halen depremin gerçekleştiği il merkezleri dahil olmak üzere köylerde barınma sıkıntısı yaşandığına dair bölgeden çağrılar yapılıyor. Greenpeace olarak soruyoruz, AFAD tarafından sağlanması gereken (TAMP, s.42), afet bölgesinde afetzedelerin acil ve geçici barınma hizmetlerine yönelik koordinasyon neden zamanında yapılmadı?

Beslenme

Gerek depremzedeler gerekse arama kurtarma görevlileri felaketin ilk günlerinde yeterli gıdaya ve içme

suyuna düzenli olarak erişemediklerini ifade ediyorlar. Geceyi soğukta, enkaz bölgelerinde yaktıkları ateşlerin etrafında, araçlarda geçiren depremzedeler, gönüllüler sıcak bir çorbaya, yeterli içme suyuna ulaşamadı. Greenpeace olarak soruyoruz, Kızılay tarafından sağlanması gereken (TAMP, s.43), afet bölgesinde beslenme hizmetlerine yönelik koordinasyon neden zamanında yapılmadı?

Sağlık hizmetleri

Deprem sonrasında gerçekleşecek en büyük risklerden bir tanesi de salgın hastalıklarken, bölgede temiz suya erişimin güçlükle sağlandığı yönünde çok sayıda haber var. Suya erişimde yaşanan bu aksamalar bölgede hijyen ve sanitasyon sorunlarına yol açarak salgın hastalık riskini artırıyor. Dahası bölgede aksayan sağlık hizmetleri, başta kadınlar ve çocuklar olmak üzere herkesi tehlikeye atıyor. Greenpeace olarak soruyoruz, Sağlık Bakanlığı tarafından yapılması gereken (TAMP, s.39), afet yerindeki ilk tıbbi müdahale, halk sağlığı ve tıbbi bakım ihtiyaçlarının karşılanması ile çevre sağlığı hizmetlerinin aksamadan en hızlı şekilde normale dönmesini sağlamaya yönelik koordinasyon neden zamanında yapılmadı?

Yaralarımızı sarmamız gerekiyor!

Tüm bu yaşanan koordinasyon sorunları nedeniyle milyonlarca insan depremin yarattığı yıkıma ek olarak sert kış şartlarında soğukta, yeterli besini alamadan ve gerekli sağlık hizmetlerine erişimi olmadan dışarıda kaldı.

Kayıplarımızın acısı ve geride kalanların yaşadıkları zorluklar yetmezmiş gibi bölgede zaten orman yangınları, bölgesel kuraklıklarla kendini gösteren iklim krizine bağlı afetler de kapımızda. İklim ve doğaya uyumlu, sosyal açıdan da adil yaşam alanlarını katılımcı bir biçimde yeniden inşa etmek yerine; kaldırılacak tonlarca enkazın döküleceği yerleri ve bunun ekolojik etkilerini, salt hızlı olmak için ezberle inşa edilecek toplu konutları ve beton kentleri, tüm bunların gelecekte yaratacağı felaketleri düşünmekten kendimizi alamıyoruz.

Evet, yaralarımız hala kanıyor, üzüntümüz azalmıyor ve endişemiz geçmiyor. Elbette yaralarımızı hep birlikte sarmak, bu felaketleri bir daha asla yaşamamak için hep birlikte değişim talebinde bulunmamız gerekiyor.

Ancak bunun için önce bu felakete sebep olan sistematik yaklaşımı görmemiz, tanımamız ve onunla mücadele etmemiz lazım. Mevcut ekonomik ve politik düzen yaşamı öncelemiyor. Şirketler, daha yüksek kâr açıklamak için doğayı ve yaşamı tüketmekten çekinmiyor. İlgili kamu kurum ve kuruluşları da bu yıkıcı düzene “dur” demek yerine buna zemin hazırlayan ve göz yuman uygulamaları devreye sokuyor. Öte yandan günlerdir gerek deprem bölgesinde, gerek diğer şehirlerde canını dişine takarak dayanışma gösteren milyonlarca yürek, tüm sorunları aşarak yaralarımızı sarmak için çaballıyor. Yaşadığımız toprakları aşan bu dayanışma, ihtiyaç duyduğumuz dönüşümün de umudunu veriyor.

Bizler, doğanın sesini duymaya çalışanlar olarak tek bir şey istiyoruz. Doğayla kavga etmeye bir son verelim. Yaşam alanlarımızı doğaya uyumlu hale getirecek; deprem, sel ve iklim kriziyle daha da yıkıcı hale alacak diğer afetlere karşı dirençli hale getirecek sistematik değişiklik şart.

Kaybedecek vaktimiz de, canımız da kalmadı!

YARALARIMIZI BİRLİKTE SARACAĞIZ

Bu zor günlerde birbirimize destek olarak ayakta kalıyor,
birbirimize sarılarak güçleniyoruz.

Ancak insanlarımızın, gelecek kuşakların ve Türkiye'nin yarınlarını güvence
altına almak için hemen harekete geçmemiz gerektiğinin de farkındayız.

Greenpeace olarak, depremlere ve iklim krizine karşı dayanıklı, doğaya uyumlu,
sosyal ve ekolojik olarak adil yaşam alanları için çalışmaya devam edeceğiz.

Kaybedecek zamanımız yok.

Daha iyi bir gelecek için değişim ve eylem zamanı!

GREENPEACE